

Meppel weigerden beampten van het postkantoor hun taken te verrichten. De volgende dagen kwamen er steeds meer uitingen van protest: ook in andere plaatsen hielden boeren hun melk thuis, vonden stakingen in zuivelfabrieken plaats en reden geen bussen meer. Een aantal fabrieken in Meppel ging plat, evenals de glasfabriek in Nieuw-Buinen, de machinefabriek in Nieuw-Weerdin-ge en de aardappelmeelfabriek Oostermoer in Gasselternijveen. Turfmachines in Valthermond stonden stil, in Klazienaveen werd in de Purietfabriek niet gewerkt. Sabotagedaden aan spoorwegen en tramlijnen vonden plaats, telefoonleidingen werden vernield, bruggen opgedraaid of onbruikbaar gemaakt. Niet overal werd overigens geprotesteerd: in Assen, Hoogeveen en Beilen bijvoorbeeld bleef het rustig.

Snel en met harde hand greep de bezetter in. Het standrecht werd ingevoerd: rechtbanken met SS-ers als rechters zouden voor een snelle berechting zorgen, waarbij het doodvonnis als afschrikwekkend voorbeeld niet geschuwd werd. De plakkatens, die de invoering van het standrecht bekend maakten, werden op de middag van 1 mei overal in Drenthe opgehangen en misten hun uitwerking niet: vrij spoedig was het openlijke verzet ten einde. De Duitsers, geholpen door politie en vooral marechaussee, maakten ernst met het besluit tot 'rücksichtslos eingreifen', de vice-president van het Asser gerechtshof, baron Van Imhoff bood de nodige steun en het Groninger standgerecht kreeg van de 85 gearresteerde Dren-ten een aantal overgedragen, van wie enkelen ter dood werden veroordeeld en gefusilleerd. Onder hen bevond zich Berend Trip, een jonge gereformeerde boer uit Nieuw-Buinen, die met anderen opgeroepen had passief verzet te blijven bieden en die, afgevoerd naar Groningen, vervolgens alle schuld op zich nam, omdat hij als ongehuwde de gevolgen van zijn daad beter meende te kunnen dragen. Zelfs de Duitsers waren onder de indruk van zijn 'fabelhafte persönliche Haltung', maar het weerhield hen er niet van hem om te brengen. Voorbeelden moesten gesteld worden en Trip was één van die voorbeelden.

De april/mei-stakingen in Drenthe betekenden ook een duidelijke anti-NSB-demonstratie. Volle melkbussen, die door NSB-boeren aan de kant van de weg gezet waren, werden op verscheidene plaatsen leeggestort. Afkeer van Duitse meelopers werd o.m. getoond in Gasteren, waar een demonstratie uitliep op een regelrechte bedreiging van de plaatselijke NSB-boerenleider. Hij kon pas uit zijn benarde positie bevrijd worden door een commando, dat ijlings te hulp schoot en 21 demonstranten arresteerde, van wie een aantal voor het standgerecht kwamen*. Arrestaties werden ook verricht nadat in de nacht van 2 op 3 mei vijf boerderijen in Elp in vlammen waren opgegaan; twee NSB-boerderijen waren klaarblijkelijk aangestoken, de andere drie brandden af door overslaande vonken. Hier werd, om Duitsgezinde boeren in bescherming te nemen, eveneens fel ingegrepen, met hulp van de later als landwachter beruchte De Kruiff, op wie het verzet spoedig daarna een aanslag zou plegen, waarbij hij ernstig gewond werd. Een van de aanstichters vandebrand, Harm Bos, moest zijn actie met de dood bekopen. Op meer plaatsen werden, als typische Drentse uiting van verzet, boerderijen van NSB-ers in brand